

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 21 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 2015

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն Վարդիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս Վարդիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 51

ՆԵՐՈՒՄԻ ԽՆԴՐԱՆՔ

Ողորմէ՛ ինձի, ո՛վ Աստուած, դուն՝ որ այնքան ողորմած ես.
քու անսահման գթութեամբդ իմ յանցանքս ներէ ինձի:
Անբողջութեամբ մաքրէ զիս իմ անօրէնութենէս,
եւ իմ մեղքէս զիս սրբէ:
Մաքուր սիրտ մը հաստատէ մէջս, ո՛վ Աստուած,
նոր եւ ուղիղ հոգի դիր իմ ներսիդիս:
Ներկայութենէդ մի՛ զրկեր զիս, Տէր,
եւ քու Սուրբ Հոգիդ թող չլքէ զիս:
Փրկութեանդ ցնծութիւնը տուր ինձի,
եւ քու կամքիդ հնազանդ հոգի մը դիր իմ մէջս:
Որպէսզի անօրէններուն սորվեցնեն քու կամքդ,
եւ մեղաւորները քեզի դառնան:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխատիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցերոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

ԱՂՈԹՔ

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ԵԼԻՅ ԼԱ (31) ԳԼՈՒԲՍ

ՏԻՐՈՋ ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐԱՆԻՆ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆԵՐԸ (31:1-11)

«Ահա Յուդայի ցեղէն Բեսելիէլը անունովը կանչեցի: Աստուծոյ Հոգիովը՝ իմաստութիւնով ու հանճարով եւ գիտութիւնով ու ամէն կերպ ճարտարութիւնով լեցուցի զանհկա, որպէսզի արուեստական գործեր հնարելով պատրաստէ ինչ որ պարտութեցի: Նոյնպէս Դանի ցեղէն Ողիաբը փոխ անոր հետ: Ամէն իմաստունի սրտին մէջ իմաստութիւն դրի»:

Աստուած երկու հոգի կ'ընտրէ, որպէսզի անոնք շինեն այն բոլոր գոյքերը եւ առարկաները, որոնք պիտի գործածուին Տաճարին մէջ եւ իբրեւ զգեստ քահանաներուն: Այս բոլորը ընելու համար Աստուած շնորհներ կու տայ, որովհետեւ առանց այդ շնորհներուն մարդը պիտի չկարողանայ ընել, այն ինչ որ Աստուծոյ ուզածն է: Մարդը մի գուցէ ունի որոշ կարողութիւններ, բայց չունի այն ինչ որ Աստուծոյ ուզած ձեւով պէտք է ընէ: Ուստի, Աստուած կու տայ հետեւեալ շնորհները.-

1. Աստուծոյ Հոգին
2. Իմաստութիւն
3. Հանճար
4. Գիտութիւն
5. Ճարտարութիւն

Պարսմութեան սկիզբին գիտենք, որ մարդը չարութեան պատճառով կորսնցուց Աստուծոյ Հոգին իր վրայէն: Բայց յետոյ ժամանակ առ ժամանակ կը փնտնենք, որ փարբեր առիթներով դարձեալ Աստուած Իր Հոգին կու տայ մարդոց: Օրինակ. Մովսէսին կ'ըսէ. «Քու վրադ եղած հոգիէն պիտի առնեմ եւ անոնց (70 դասաւորներ) վրայ պիտի դնեմ»: Փարաւոն Յովսէփին համար պիտի ըսէր. «Մէկը որ Աստուծոյ Հոգին ունի»: Պօղոս Առաքեալ կը ներկայացնէ Ս. Հոգիին պարգեւները յօգուտ եկեղեցւոյ համար: Հոս եւս, Տաճարի շինութեան համար Աստուած յարուկ պարգեւ մը կու տայ անոնց որոնք յանձն պիտի առնէին այդ պարտականութիւնը: Ի միջի այլոց, պարգեւները մէկը միւսէն առաւել կամ նուազ արժէքաւոր չեն: Աստուած նախ կու տայ Իր Հոգին որպէսզի այդ Հոգիով ան կարենայ իրագործել իրեն փրկած պաշտօնը, որովհետեւ առանց այդ Հոգիին կարելի չէ Աստուծոյ կամքին համաձայն գործել:

Մնացեալ 4 շնորհներէն առաջին երեքը իրարու շար մօտիկ կ'երեւին. իմաստութիւն, հանճար, գիտութիւն: Իմաստութիւնը, Աստուածաշունչին մէջ յաճախ կապուած է սիրտին հետ: Սիրտը ալ կը նոյնանայ մտքին հետ: Առակաց 1:7-ին մէջ կը կարդանք «Իմաստութեան սկիզբը Աստուծոյ երկիւղն է», այսինքն Աստուծոյ կամքին համաձայն ապրիլ:

Հանճար: Այսօր հանճար ըսելով կը հասկնանք բացառիկ ծնունդ ունեցող, մրային, հոգեկան եւ իմացական, մինչդեռ գրաբարին մէջ հանճար կը նշանակէ խելք, իսկ խելքը կարողութիւնն է մտքի, որ փարբեր է գիտութենէն, որովհետեւ գիտութիւնը ձեռք բերուած պաշարն է: Ուրեմն, եթէ մէկը հանճար չունի, այսինքն՝ խելք, մրային պաշար (գիտութիւն) չի կրնար ձեռք բերել: Ուրեմն Վկայութեան Խորանին շինութեան նուրումը անձը պէտք էր ունենայ հանճար եւ ըստ այնմ գիտութիւն: Ի վերջոյ, ճարտարութիւն, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ունեցածը օգտագործելու կարողութիւնը եւ վարժութիւնը:

ՇԱՐԱԹ՝ ՀԱՆԳՍՏՈՒԹԵԱՆ ՕՐԸ (31:12-18)

«Անշուշտ իմ շարքներս պիտի պահէք. որովհետեւ այս նշան մըն է իմ ու ձեր միջեւ եւ ձեր ազգերուն մէջ, որպէսզի գիտնաք թէ ձեզ սուրբ ընողը Տէրը ես եմ: Ով որ զանհկա պղծէ, անշուշտ պիտի մեռնի: Շարքաթը յախիբեանական նշան մըն է Աստուծոյ եւ Իսրայէլի ժողովուրդին մէջտեղ»:

Այս պատուերը, ինչպէս թիփապութեան պատուերը, կարեւոր փեղ պիտի գրաւէր Իսրայէլի կեանքին մէջ մինչեւ այսօր, որ, սակայն Քրիստոսի գալուստով ու Անոր գոհագործումով այդ երկուքը պիտի փոխարինուէին մկրտութիւն եւ Կիրակի: Շարքաթը մեզի համար օրուան մը անունն է, մինչ եբրայերէնի մէջ գոյական մըն է, որ կը նշանակէ հանգիստ, ոչ այնքան ֆիզիքական որքան Տիրոջ նուիրում հանգիստ, անոր համար ալ Տէրը կը յիշեցնէր ըսելով. «Տիրոջդ հանգստեան օրը»: Ուրեմն փաճարական կամ Խորանի նուրումը կարգերը ինքնին մեզ Տիրոջ օրուան հասցնելու համար են:

Իսկ ով որ չի պահեր, «այնպիսին ժողովուրդէն պիտի կորսուի»: Եբրայերէնի մէջ «պիտի կորուի» է, որ կը նշանակէ դուրս դրուի, յետոյ է որ երկրորդ իմաստը սրացաւ մահապարիժի ենթարկելը: